

உ
குமயம்

நல்லைக் கதம்பம்

(கந்தரனுபுதியுடன்)

வேணு களஞ்சிய அனுசரணையல்
கற்பகக்கனி ஆன்மீக
இலவச வெளியீடு- 19

உளரெழு.

2013

உ
குகமயம்

நல்லைக் கதம்பம்

(கந்தரனுபூதியுடன்)

தொகுப்பு
கவிமணி அன்னைதாஸன்
வேள் களஞ்சிய அனுசரணையல்
யாழ்ப்பாணம்.

கற்பகக்கனி ஆன்மீக
இலவச வெளியீடு - 19

உளரெழு.

2013

முகவுரை

கந்தன் மெய்யடியார்களே!

பசுக்கள் இடபங்களைப் பாதுகாக்கும் பணியுடன் பல இறைபணிகளில் தன்பெரும் வர்த்தகத்தின் மூலம் வரும் வருவாயின் ஒருபகுதியைச் செலவிடும் வேணி களஞ்சிய முதல்வர் லயன் திரு. கு. கங்கைவேணியனது அனுசரணையில் முகிழ்வதே இந் நல்லைக் கதம்பம். இங்குள்ள பாடல்கள் பல ஊர்களிலும் அடியார்களினால் நல்லூராளை நினைத்துப் பாடப்படும் இனிமையான சமகாலப் பாடல்கள் இதற்குச் சுவையூட்ட சந்தக்கவி அருணகிரியின் கந்தரனுபுதி யமுதமும் இணைக்கப் பட்டுள்ளது.

**அர்ச்சனை பாட்டே கூடிப் பாடுவோம்
வாழ்க கிவர் பணி! தொடர்க திருப்பணி.**

ஸ்ரீ ரங்கம்

ஊரெழு

தொ.பே : 021 321 5033

கிசைச் சொறியாழிவாளர்,

கவிமணி க. ஆனந்தராசா

அன்னைதாஸன்

(ஓய்வுபெற்ற அதியர்)

முதல் வணக்கம்

விநாயகா விநாயகா
வினைகள் களைவாய் விநாயகா
முன்னை முதல்வனே விநாயகா
முஷிக வாகன விநாயகா
அன்னையின் பாலனே விநாயகா
ஆறுதல் அளிப்பாய் விநாயகா – விநாயகா
ஆனைமுகனே விநாயகா
ஐங்கர நாதனே விநாயகா
வேழமுகத்தனே விநாயகா
வேண்டும் வரம் தா விநாயகா – விநாயகா
ஐங்கர நாதனே விநாயகா
சங்கரன் பாலா விநாயகா
ளங்குறை தீர்த்த விநாயகா
எம் முன்னே வா வா விநாயகா – விநாயகா

கந்தனை வந்திப்போம்

நம்பினோம் அமைதியைத் தா தா

பண் : புறநீர்மை இராகம் : பூபாளம் தாளம் : ஆதி

தினைப் புனந் தன்னில் திருடனாய் வந்து

தேவியைத் திருடிய தீரா

உனைத்தொழ இங்கே உயரிய கோயில்

உலப்பிலா வெழிலுடன் கொண்டு

மனையிலா தோடி மண்ணை விட்டகலும்

நிலைகண்டும் நீ மன மிரங்கா(து)

திருப்பதும் ஏனோ? நல்லையின் நாதா

நம்பினோம் அமைதியைத் தா! தா!

தருகிறா யமைதி என்றுநா மெண்ணும்

வண்ணம் மாய்மாலங்கள் காட்டி

திருடனேயுனது திரு விளையாட்டை

நிறுத்திடு தாங்கிட மாட்டோம்

அருளுவாய் அமைதி அனைவர்க்கும் மென்றே

அனுதினம் வேண்டினோம் முருகா!

குருவருளோங்கும் நல்லையின் நாதா

குறைகளைத் தீர்த்தருள் தா! தா!

உள்ளம் நெகிழ்ந்து ஒரு முறை நீ

பாரையா

இராகம் : மாயாமாளவகௌளை

ஆற்றங்கரை யருகிருந்து ஆலிலையில் அமு தளித்து
ஊற்றெனவே அருள் சுரக்கும் - உமைபாலா
ஊரைவிட்டு நாமோடி தேரைக் காண்போமோ வென்று
உள்ளம் நொந்து உனையெண்ணி - அமுதோமே
அழுகை ஒலி உன்காதில் விழுந்த தினால் எமையிங்கே
குழுமிவந்து உனைக்காண - வைத்தாயே
தொடர்ச்சியாகத் தேரோட மகிழ்ச்சியோடு நாங்காண
கடம்பனே உன் கருணையினால் - அழைத்தாயே!
அல்லும் பகல் தொழுகின்றோம் அமைதி தேடி
- அலைகின்றோம்

உள்ளம் நெகிழ்ந் தொருமுறை நீ பாரையா
யாரைநம்பி நாம் வந்தோம் வேலை ஏந்தும் வேலா
- சொல்

போரை நீக்கி புது வாழ்வு தா ஐயா
தருணமிது தானையா கருணை கொண்டு கேளையா
அருணகிரி போற்றும் எங்கள் அழகையா
பாவிகளைப் பாரையா பாவமெல்லாம் தீரையா
பூவரசின் கீழுறையும் பெருமாளே.

தருணம் இது உன் அருளைத் தா

நல்லூரிலே நின்றாண்டிடும் வடிவேலனே முருகா
எல்லோரதும் வினைதீரவே விரைந்தோடிவா முருகா

சரவணப் பொய்கையில் உதித்தவனே
அரவணைத் தாண்டிடும் அற்புதனே
ஆரமுதே எங்கள் அழகனே வா (2) (நல்லூரிலே)
வள்ளி மணாளனே வாரு மையா
வருந்திடும் எங்களைப் பாருமையா
அள்ளி அருள் மழை தாருமையா (2) (நல்லூரிலே)

கருணைக் கடலே கதிர் வேலா
அருண கிரியின் குரு நாதா
தருணம் இது உன் அருளைத் தா (2) (நல்லூரிலே)

தேரடிச் சித்தர்கள் போற்றிய வேல்
தேவருந் தேடிடுந் திவ்ய வேல்
போரிடர் களையிங்கு களைகின்ற வேல் -இது
(2) (நல்லூரிலே)

பாரினில் அமைதியைத் தா தா

கந்தா கதிர் வேலவனே - சிவ

மைந்தா எனையாள் பவனே!

எந்தாயு மெனக் கருட்தந்தையும் நீ

உன் தாயுடனே வா வா (3) (கந்தா கதிர்...)

என் குரு நாதனே வா வா - இந்த

ஏழையின் குறை களைக் கேள் கேள்

உன்னையே தஞ்சமென் றேங்கியே அழுகிறேன்

என்னை நீ காத்திட வாராய்

(3) (கந்தா கதிர்...)

நல்லையின் நாதனே வா வா - எங்கள்

தொல்லைகள் அனைத்தையும் தீர் தீர்

வள்ளி மணாளனே புள்ளி மயிலோனே

துள்ளி நீ எம்முன்னே வா வா (கந்தா கதிர்...)

அழகிய மயிலினில் வந்து - எங்கள்

அழகையைத் தீர்த்தருள் தா தா

குழு குழு பழமுதிர் சோலையின் பாலனே

இளகியே எம்முன்னே வா வா

(3)(கந்தா கதிர்...)

பாவிகள் படுந் துயர் பாராய் - இங்கு

மானுடம் நிலை பெற வாராய்

சூரனை ஒழித்திட்ட கூர் வடிவேலனே

பாரினில் அமைதியைத் தா தா(கந்தா கதிர்...)

கவலைகள் தீர்ந்திட கந்தன்

கழல்தொழுவீர்

வேலுடன் மயிலையும் வந்து வணங்கிட
வந்த வினைகள் எல்லாம்
கடிதென ஓடியே கவலைகள் தீர்த்திடும்
கந்தன் கழல் தொழுவீர் - இங்கே (வேலுடன்)

தொண்டை மானாற்றங் கரையினில் உறைபவா
தொண்டர் நாங்காண துணையுடன் இங்கு வா
கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
கண்ணீரைத் துடைத் திடப்பா - எங்கள் (வேலுடன்)

அன்னையின் மைந்தனே அழகனே வா! வா!
உன்னையே தஞ்சமென் றமுகின்றோம் வா! வா!
பன்னிரு கையனே பாடிடு மெங்களை
பரிவுடன் பார்த் திடப்பா - எம்மை (வேலுடன்)

பழமுதிர் சோலையைப் படைவீடாய்க் கொண்டாய்
கிழவியின் பாடலைப் பரிந்து நீ கேட்டாய்
அழகியர் இருவரை அணைத்திடும் வேலனே
அமை தியைத்தந் திடப்பா - இங்கே (வேலுடன்)

கச்சையோடு நின்றவன் பச்சைசாத்தி வருகிறான்

நல்லை நகர் வீதியிலே தங்கவேலன் வருகிறான்
நம்பித் தொழு மடியவரின் துயரந்தீர்க்க வருகிறான்
ஐந்து ஐந்து ஐந்து ஐந்து ஐந்து நாட்கள் திருவிழா
நைந்து நைந்து நைந்துருகும் அடியவர்க்குப் பெருவிழா

மயிலோ டன்னம்காராம் பசுமீது வருகிறான்
ஒயிலாகப் பெண்களிரு வருமருகில் வருகிறார்
வேதகீத நாதமுடன் பாதந்தொழு வருகிறான்
வாதரோக தோஷமெல்லாம் போக்கிடவே வருகிறான்

பழனிமலை மீதினிலே கச்சையோடு நின்றவன்
பச்சைமஞ்சள் பவுண்ஜொலிக்க நல்லைவீதிவருகிறான்
ஆண்டுதோறும் தன்னழகுக் கழுகுசேர்த்து வருகிறான்
வேண்டுவார்க்கு வேண்டும் வரந்தந்தனைப் பெறுகிறான்

செல்லப்பனுக் கங்கேயொரு நல்லப்பனாய்நின்றவன்
பொல்லாப்பெல்லாம் போக்கிடவேவேலுருவில்

– வருகிறான்

அமுதமுது தொழுமடியார் அவலம் போக்க வருகிறான்
பொழுது போக்க வந்தவரும் தொழுது வணங்க

– வருகிறான்.

எங்களுக்கமைதியைத் தாருமையா

வேல்முருகா வேல்முருகா வேல்முருகா எம்முன்வா

- முருகா

வேல்முருகா வேல்முருகா வேல்முருகா

ஆற்றங்கரை உறை ஆறுமுகா
போற்றுகிறேன் உன்னை வா முருகா
வாட்டும்எம் வினைகளை வீழ்த்திடவே
பாட்டிசை கேட்டுநீ வந்திடையா

நல்லையின் நாதனே வாருமையா
நாம்படும் வேதனை பாருமையா
தொல்லைகள் அனைத்தையும் தீர்த்திடவே
தோகை மயிலினில் வந்திடையா

மாவைப் பதியுறை வேலவனே
பூவைக்கு புதுமுகந் தந்தவனே
பாவை விரும்பிடும் பாலகனே
தேவைகள் தீர்த்திடும் தெய்வமே வா.

கதிர் காமக் கந்தனே வாருமையா
எதிர் வந்தொருதரம் பாருமையா
ஏதிலிக ளாயிங்கு ஏங்கியமும்
எங்களுக் கமைதியை தாருமையா.

நாட்டாரிசையில் கந்தன்

நல்லை நகர் வீதியிலே

புள்ளிமயில் மீதினிலே

வள்ளி தெய்வ யானையுடன்

துள்ளி வலம் வருபவனே

வள்ளிப் பெண்ணைக் கைப்பிடிக்க

கள்ள வேடங் கொண்டவனாம்

தெள்ளு தமிழ் பாடல் கேட்க

வேலுருவில் வீதி வாறான்

எங்கும் புகழ் பரப்பும்

எங்கள் வேலன் எம் முன்வாறான்

பங்க மெல்லாம் போக்கிடவே

தங்க வேலாய் எம்முன் வாறான்

சிற்றிடையில் பட்டுடுத்தி

சீரிய நகைகள் பூட்டி

காரிகையிருவருடன்

போகை முழங்க வாறான்

அழகுக் கழகு சேர்க்கும்

அற்புதனாம் எங்கள் வேலன்

சுளகுக் காதன் சோதரனாம்

சோதனைகள் செய்திடுவான்

சோதனைகள் தந்து விட்டால்

சோர்ந்து மனம் வெந்திடாதீர்
வேதனைகள் தீர்ப்பதற்கே
வேலுருவில் இங்கே வாரான்

மெட்டு மாற்றம் II

பக்த ரெல்லாம் ஒன்று கூடி
பக்தியுடன் உந்தன் பஐனைபாடி
நித்தமுன்னை வேண்டுகிறோம்
நிம்மதியை நீயும் தந்திடப்பா.

மெட்டு மாற்றம் III

கந்தனே உந்தனை வந்தனை செய்வோர்க்கு
வந்த வினை யெல்லாம் ஓடு மென்பார்
உந்தனை எண்ணியே வந்தனை செய்கிறேன்
எந்தனை இங்கு நீ காத்தருள்வாய்

சொத்து சுக மிழந்தோம்

சொந்தபந்தம் தானிழந்தோம்
கந்தா உன்னை தஞ்சமென்று
வந்து விட்டோம் காத்தருள்வாய்.

(தென்மராட்சியால் ஓடி வந்து பாடியது)

பாரினில் அமைதி தோன்ற

நல்லை நகர் நாயகனே
நம்பினோரின் காவலனே
வேலவா வடிவேலவா

கந்தா உன்னைத் தஞ்சமென்று
உள்ளம் நொந்து இங்கு வந்து
எங்கள் குறை உந்தனிடம் சொன்னோமையா
வருவாயையா எங்கள் குறைதீரையா
எங்கள் குரல் கேட்டு எம்முன்னே வருவாயையா
எங்கள் குரல் கேட்டு ஓடோடி வருவாயையா

(நல்லைநகர்)

அம்மை அப்பன் தந்த பழம்
அண்ணன் கைக்குச் சென்றதாலே
ஆண்டிவேடம் கொண்டவனே கந்தா கந்தா
பழம் நீயப்பா ஞானப்பழம் நீயப்பா
வளமான வாழ்விங்கு தருவாயப்பா. (நல்லைநகர்)

போரிலே அரக்கர் சேனை
வேருடன் அறுந்திடவே
பாலகனாய் வந்த எங்கள் வேலா தீரா
போரிடும் நிலையை மாற்றி
பாரினில் அமைதி தோன்ற
ஓடிவா இங்கே ஓடிவா.

(நல்லைநகர்)

தங்கவேலாய் மாறியருள் செய்கின்றாய்

எங்களது அன்னையும் தந்தை முன்னோர்களும்
அன்று உனைக் கண்டனர்-வெள்ளி வேலாய்
திங்களாடி யிருபதில் திகழும் விக்கிரமத்தில்
உன் உருவை மாற்றினாய் - தங்கவேலாய்
தங்க உருவோடு நீ தண்ணருளை வீசியே
எங்களது துயரெலாம் - வெந்துபோக
மஞ்சமதில் வந்து நீ வெஞ்சமரை மாற்றுவாய்
நல்லையம் பதியுறை - கந்தவேளே.

நெஞ்சம் நிறைந்திடும் துன்பச் சுமையுடன்
உந்தனது சந்நிதியில் - ஒன்று கூடி
விஞ்சம் அவுணரின் நெஞ்சம் பிளந்தவா
தஞ்சம் உன் கழலிணை - என்று பாடி
வஞ்சம் நிறைந்திடும் நஞ்சை நிகர்த்தவிவ்
வெம்பகைபை மாற்றுவாய்- என்று வேண்ட
அஞ்சலென நல்லையின் மஞ்சமதில் வந்திடும்
குஞ்சரிகளோடுறை - கந்தவேளே.

04.08.2000 தங்கவேல் பிரதிஷ்டை

மஞ்சத் திருவிறா, 14.08.2000 உதயன்

அனைவரையும் சேர்த்தெமக்கு

அமைதியைத் தா சிந்து நடை

(காத்தவராயன் ஸ்டீடு)

ஆயிரத்து தொளாயிரத்து தொண்ணூற்றி யேழில் -நீ

அழகு மிகு தென்புற வாசலைத் திறந்தாய்

இரவு படும் முன்னே நாங்கள் முடங்கிடுமவ்வேளை

- உந்தன்

தேரடியைச் சுற்றியல்லோ வீதிவலம் வந்தாய்.

புத்தாயிரத் தாவணியின் நான்காவது நாளில்-அங்கே

தங்கவேலாய் கருவறையில் மாறியருள் செய்தாய்

இந்த சித்திர பானுவிலே சிங்கார வேலா - நீயும்

தென்புறத்தில் கொடித்தம்பம் கொண்டழகுசேர்த்தாய்

வேளைக்கொரு கோலங்கொண்டு விரைவாக

வளரும் -எங்கள்

வேலவனே விரைவினிலே நிம்மதியைத் தா தா

ஆளுக்கொரு அரசியலில் அடிபடுமிவ்வேளை-அவர்

அனைவரையும் சேர்த்தெமக்கு அமைதியைத் தா தா

(வழிப்பிரி)

உள்ளநுள் பெற ஒரு ரூபா போதும்

நல்லை நகரின் வேலன்
எங்கள் தொல்லை தீர்க்கும் அழகன்
புள்ளி மயிலில் வருவான்
வரம் அள்ளி அள்ளித் தருவான்
காலை நேரம் தவறான்
அந்தக் காலனையும் வெல்வான்
வேளை அறிந்து வந்து எங்கள்
வினைகள் தீர்க்கும் வேலன் - நல்லை.....
அன்றிலிருந்து இன்று வரைக்கும்
ஒரு ரூபாய் மட்டும் அர்ச்சனையாய் ஏற்று
எங்கள் இச்சைகளைத் தீர்ப்பான் - நல்லை.....
வள்ளி தெய்வ யானையோடு வெள்ளி மயிலில் வந்து
உள்ளக்குறைகள் தீர்க்கும் எங்கள்
உமையவளின் மைந்தன் - நல்லை.....
அன்புருகப் பாடி ஆடும் அடியவரை நாடி
துன்பமெல்லாந் தீர்க்க அன்பர் தோளில் ஏறி வாரான்
- நல்லை.....
தேசமெங்கும் ஓடி எந்தத் தெருவில் அலைந்த போதும்
பாசத்தோடு பணிய அவன் பக்தர் தேடி வருவார்
அகிலமெல்லாம் போற்றும்
எங்கள் அழகன் நல்லைக் குமரன்
அவலமெல்லாம் போக்க அன்பர் தோளில் அமர்ந்து
- வாரான்.

கந்தர் அனுபூதி

காப்பு

வியூகி தியானம்

நெஞ்சக் கனகல்லும் நெகிழ்ந்து உருகத்
தஞ்சத்து அருள் ஷண்முகனுக்கு இயல்சேர்
செஞ்சொல் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனைபதம் பணிவாம்.

நூல்

பாடும் பணி பெற

ஆடும் பரிவேல் அணிசேவல் எனப்
பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனியானைச் சகோதரனே

1

அகங்காரம் அற

உல்லாச நிராகுல யோகவிதச்
சல்லாப வினோதனும் நீயலையோ?
எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம்
சொல்லாய் முருகா! சுர பூதியே

2

எது பொருள்

வானோ புனல்பார் கனல் மாருதமோ
ஞானோதயமோ நவில் நான்மறையோ
யானோ மனமோ எனை ஆண்டஇடம்
தானோ பொருளாவது ஷண்முகனே.

3

துறவு பெற

வளைபட்ட கைம்மா தொடுமக்கள் எனும்
தளைபட்டு அழியத் தகுமோ? தகுமோ?
கிளைபட்டு எழுகூர் உரமும் கிரியும்
துளைபட்டு உருவத்தொடு வேலவனே

4

மாயை அற

மகமாயை களைந்திட வல்லபிரான்
முகமாறும் ஒழிந்தும் ஒழிந்திலனே
அகமாடை மடந்தையர் என்று அயரும்
சுகமாயையுள் நின்று தயங்குவதே.

5

திருவடித் தியானம் பெற

திணியான மனோசிலை மீது உனதாள்
அணியார் அரவிந்தம் அரும்பும் அதோ?
பணியாரென வள்ளி பதம்பணியும்
தணியா அதிமோக தயாபரனே

6

வினை நீங்க

கெடுவாய் மனனே! கதிகேள் கரவாது
இடுவாய்; வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்;
சுடுவாய் நெடுவேதனை தூள்படவே;
விடுவாய் விடுவாய் வினையாவையுமே.

7

குழகளை தன்வசமாக்க

அமரும் பதிகேள் அகமாம் எனும் இப்
பிமரம்கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
குமரன்! கிரிராசகுமாரி மகன்
சமரம் பொருதான் அவ நாசகனே.

8

பெண்ணாசை ஒழிக்க

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டுசல் படும் படர் என்று ஒழிவேன்,
தட்டு அற வேல்சயிலத் தெறியும்
நிட்டுர! நிராகுல! நிர்ப்பயனே.

9

நமனை விலக்க

கார்மாமிசை காலன் வரின் கலபத்
தேர்மாமிசை வந்து எதிரப் படுவாய்
தார்மார்ப! வலார் இதலாரி எனும்
சூர்மா மடியத் தொடு வேலவனே.

10

தணிகை சேர்க்க

கூகா என என்கிளை கூடி அழப்
போகாவகை மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
நாகாசல! வேலவ! நாலுகவித்
தியாகா! சுரலோக சிகாமணியே

11

மௌன உபதேசம்

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இரு சொல்லற என்றலுமே
அம்மாபொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே

12

இருள்வழி நடக்க

முருகன் தனிவேல் முனி நம் குரு என்று
அருள் கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ?
உருவன்று அருவன்று உளதன்று இலதன்று
இருளன்று ஒளியன்று என நின்றதுவே.

13

பாத தரிசனஞ் செய்ய

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல் பெற்று
உய்வாய் மனனே! ஒழிவாய்; ஒழிவாய்;
மெய்வாய் விழிநாசியொடும் செவியாம்
ஓவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே

14

அஷ்டாவதானஞ் செய்ய

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து
உருகும் செயல்தந்து உணர்வென்று அருள்வாய்
பொருபும் கவரும் புவியும் பரவும்
குரு புங்கவ! எண்குண பஞ்சரணே.

15

பேராசை விலக்க

பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு
ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ?
வீரா! முதுகூர் படவேல் எறியும்
கூரா! சுரலோக துரந்தரணே.

16

தன்னடத்தை மேன்மையாக்க

யாம் ஓதிய கல்வியும் எம்அறிவும்
தாமேபெற வேலவர் தந்ததனால்
பூமேல் மயல்போய் அறம் மெய்ப்புணர்வீர்!
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே.

17

துதி

உதியா மரியா உணரா மறவா
விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா!
அதிகா! அநகா! அபயா! அமரா
வதிகாவல! சூர பயங்கரணே.

18

வறுமை வராது காக்க

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியும் குலமும் குடி போகியவா;
அடியந்தமிலா அயில்வேல் அரசே!
மிடியென்று ஒருபாவி வெளிப்படனே.

19

அனுக்கிரகம் பெற

அரிதாகிய மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா!
விரிதாரண! விக்ரம! வேள்! இமையோர்
புரிதாரக! நாக புரந்தரனே.

20

திருவடி வணங்க

கருதா மறவா நெறிகாண எனக்கு
இருதாள் வனசந்தர என்று இசைவாய்?
வரதா! முருகா! மயில்வாகனனே!
விரதா! சுரகூர! விபாடணனே.

21

தவம் பெற

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவா;
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
வேளைச் சுரபூபதி மேருவையே.

22

அறியாமையினாற் கெடாதீர்

அடியைக் குறியாது அறியாமையினால்
முடியக் கெடவோ? முறையோ முறையோ?
வடிவிக்ரம வேல்மகிபா! குறமின்
கொடியைப் புணரும் குண பூதரனே.

23

மாதர் வலையில் அகப்படாதிருக்க

கூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வேன் அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ?
கூர்வேரோடு குன்று தொளைத்த நெடும்
போர்வேல! புரந்தர பூபதியே.

24

புவி வாழ்வில் அகப்படாதிருக்க

மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதும்
செய்யோய்? மயிலேறிய சேவகனே!

25

பாவியைப் பார்க்கலையோ

அதாரம் இலேன் அருளைப் பெறவே
நீதான் ஒருசற்றும் நினைந்திலையே;
வேதாகம! ஞான வினோத! மனோ
தீதா! சுரலோக சிகாமணியே.

26

என் விதியை மாற்றிவிடு

மின்னே நிகர்வாழ்வை விரும்பிய யான்
என்னே விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ?
பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயிலேறிய வானவனே.

27

என்னை உன் கருணை

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
ஞானாகரனே! நவிலத் தகுமோ?
யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறும்
தானாய் நிலைநின்றது தற்பரமே.

28

அறியாமையைப் பொறுத்தருள்க

இல்லேயெனும் மாயையில் இட்டெனை; நீ
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையோ;
மல்லேபுரி பன்னிரு வாகுவில் என்
சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே

29

உன்னருள் சொல்லுந்தரமன்று

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன் அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித்ததுதான்
அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றதலால்
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே.

30

பாழ்ப்பட வைத்தாயே நீ வாழ்க

பாழ்வாழ்வு எனும் இப்படு மாயையிலே
வீழ்வாய் என என்னை விதித்தனையே;
தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனி நீ; மயில் வாகனனே.

31

கலைஞானம் போதும் போதும்

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூடு
அலையே படுமாறு அதுவாய் விடவோ?
கொலையே புரி வேடர்குலப் பிடிதோய்
மலையே! மலை கூறிடு வாகையனே.

32

வியாகூலம் ஒழிக்க

சிந்தாகுல இல்லொடு செல்வம் எனும்
விந்தாடவி என்று விடப் பெறுவேன்;
மந்தாகினி தந்த வரோதயனே!
கந்தா! முருகா! கருணாகரனே!

33

பெண்ணாசை அற

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறிபோய்
மங்காமல் எனக்கு வரம் தருவாய்;
சங்க்ராம சிகாவல ஷண்முகனே!
கங்காநதி பால க்ருபாகரனே!

34

சார்வாஞ்சை ஒழிக்க

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்
கதிகாண மலர்க்கழல் என்று அருள்வாய்;
மதிவாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது பின்
துதியா விரதா! சுரபுபதியே.

35

சிவனுபதேசம் எதோ?

நாதா! குமரா! நம என்று அரனார்
ஓதாய் என ஓதியது எப்பொருள்தான்?
வேதா முதல் விண்ணவர் சூடு மலர்ப்
பாதா! குறமின் பதசேகரனே.

36

தனது அகந்தையை ஒழிக்க

கிரிவாய் விடுவிக்ரம வேல் இறையோன்
பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே
புரிவாய்; மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோடும் அகந்தையையே

37

உன் கருணை சொல்லுந்தரமோ?

ஆதாளியை ஒன்று அறியேனை அறத்
தீதாளியை ஆண்டது செப்புமதோ?
கூதாள! கிராதகுலிக்கு இறைவா!
வேதாளகணம் புகழ் வேலவனே.

38

ஆசைகள் அற

மாவேழ் சனனம் கெட மாயை விடா
முவேடணை என்று முடிந்திடுமோ?
கோவே! குற மின்கொடி தோள் புணரும்
தேவே! சிவசங்கர தேசிகளே.

39

மாயை தெளிய

வினையோட விடும் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ?
சுனையோடு அருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோடு இதனோடு திரிந்தவனே.

40

நித்திய தேகம் பெற

சாகாது எனையே சரணாங்களிலே
காகா; நமனார் கலகம் செய்யுநாள்
வாகா; முருகா! மயில்வாகனளே!
யோகா! சிவஞானோப தேசிகளே.

41

நின்றநிலை நிற்க

குறியைக் குறியாது குறித்தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்
செறிவற்று உலகோடு உரைசிந்தையும் அற்று
அறிவற்று அறியாமையும் அற்றதுவே.

42

அனுபூதி பெற்றது

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா! முருகா நினது அன்பு அருளால்
ஆசா நிகளம் துகள் ஆயினபின்
பேசா அனுபூதி பிறந்ததுவே.

43

குரு மந்திரம் பெற

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
கூடும்படி தந்தது சொல்லுமதோ?
வீடும் சுரர்மாமுடி வேதமும் வெங்
காடும் புனமும் கமழும் கழலே.

44

சுயஅறிவு பெற

கரவாகிய கல்வி உளார் கடைசென்று
இரவா வகை மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ?
குரவா! குமரா! குலிசாயுத! குஞ்
சரவா! சிவயோக! தயாபரணே.

45

மனவருத்தந் தீர்

எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ
சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள்;
கந்தா! கதிர்வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே.

46

ஆனந்த நடனங் காண

ஆறாறையும் நீத்து அதன்மேல் நிலையைப்
பேறா அடியேன் பெறுமாறு உளதோ?
சீறா வருகூர் சிதைவித்து இமையோர்
கூறா உலகம் குளிர்வித்தவனே.

47

குரு வேறு நீ வேறன்று

அறிவொன்று அறநின்று அறிவார் அறிவில்
பிறிவொன்று அறநின்ற பிரானலையோ?
செறிவொன்று அறவந்து இருளே சிதையே
வெறிவென்று அவரோடு உறும் வேலவனே.

48

பெருமை சொல்லற்கரிதே

தன்னம் தனிநின்று அதுதான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவோ?
மின்னும் கதிர்வேல் விகிர்தா! நினைவார்
கின்னம் களையும் கிருபை சூழ் சுடரே.

49

அவா அறுக்க

மதிகெட்டு அறவாடி மயங்கி அறக்
கதிகெட்டு அவமே கெடவோ கடவேன்?
நதிபுத்திர! ஞானசுகாதிய! அத்
திதிபுத்திரர் வீறடு சேவகனே.

50

குருவாய் வந்தேன் குறை தீர்

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாக்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

சுந்தர் ஔயூத் ழுஞ்சுந்து.

அறுபடைத் திருப்புகழ்

திருப்பரங்குன்றம்

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே
கந்தனென்:றென்றுற்றுனைநாளும்
கண்டுகொண்டன்புற்றிடுவேனோ
தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற் சிவைபாலா
செந்திலங் கண்டிக் கதிர்வேலா
தென்பரங் குன்றிற் பெருமாளே.

திருச்செந்தூர்

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி
இரவுபகல் மனது சிந்தித்துழலாதே
உயர்கருணை புரியுமின்பக் கடல்முழ்கி
உனையெனதுள் அறியுமன்பைத் தருவாயே

மயில் தகர்கலிடையரந்தத் தினைக்காவல்
வனசகுற மகளை வந்தித் தணைவோனே
கயிலைமலை யனைய செந்திற் பதிவாழ்வே
கரிமுகவ னிளைய கந்தப் பெருமாளே.

திருவாவினன்குடி

அபகார நிந்தைபட்டுழலாதே
அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
உனைநானி னைந்தருட் பெறுவேனோ
இபமாமு கன் தனக் கிளையோனே
இமவான் மடந்தையுத் தமிழாலா
ஜெபமாலை தந்தசற் குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப் பெருமாளே.

திருவேரகம்

காமியத் தழுந்தி யிளையாதே
காலர் கைப் படிந்து மடியாதே
ஓமெழுத்தி லன்பு மிகவுறி
ஓவியத்தி லந்த மருள்வாயே
தூமமெய்க் கணிந்த சுகலீலா
சூரனைக் கடிந்த கதிர்வேலா
ஏமவெற் புயர்ந்த மயில்வீரா
திருஏரகத் தமர்ந்த பெருமாளே.

திருத்தணிகை

நினைத்த தெத்தனையிற் றவறாமல்
நிலைத்த புத்திதனைப் பிரியாமற்
கனத்த தத்துவமுற் றழியாமற்
கதித்த நித்தியசித் தருள்வாயே
மனித்தர் பத்தர்தமக் கெளியோனே
மதித்த முத்தமிழிற் பெரியோனே
செனித்த புத்திரரிற் சிறியோனே
திருத்த ணிப்பதியுற் பெருமாளே.

பழமுதிர்சோலை

அகர முமாகி யதிபனு மாகி யதிகமு மாகி அகமாகி
அயனெனவாகி அரியனவாகி அரனெனவாகி
- அவர்மேலாய்
இகரமுமாகி யெவைகளு மாகி யினிமையுமாகி
- வருவோனே
இருநில மீதி லெளியனும் வாழ எனது முன்னோடி
- வரவேணும்
மகபதியாகிம்ருவும்பலாரி மகிழ்களிகூரும் வடிவோனே
வனமுறை வேட னருளிய பூஜை மகிழ்கதிர் காம
- முடையோனே
செக்கணசேகுதகுதிமிதோதி திமியென ஆடுமயிலோனே
திருமலி வான பழமுதிர் சோலை மலை மிசை மேவு
- பெருமாளே.

முற்றும்.

பகவைக் காக்கும்
பணியில் இணைவாம்.

பகவைக் கொல்வார்
பாழ் நாகல் விழுவார்.